

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201263
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8221201263.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v právnej veci žalobcu D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX O., proti žalovanému: Obec Hrabovec, stavebný úrad, so sídlom Obecný úrad Hrabovec 104, 086 11 Hrabovec, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 9C/23/2021-17 zo dňa 21.7.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie č.k. 9C/23/2021-17 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/23/2021-38.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby žalovanému bola uložená povinnosť začať stavebné konanie vo veci odstránenia dvoch plotov, ktoré ploty sú vedené pozdĺž pôvodného betónového plota smerom k miestnemu potoku o dĺžke cca 15 bm a smerom k rohu domu č. XXX na CKN XX ako aj pozdĺž potoka, a to z dôvodu, že tieto ploty prevyšujú pôvodný betónový plot o cca 2 m (v prípade pletivového plota), a o 4 m (v prípade tují) a ktoré z tohto dôvodu tienia žalobcovi.

Žiadal, aby odporca bol povinný do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia začať správne konanie o odstránenie porastu tují vo výške 4 bm pozdĺž navýšeného cloniaceho 2bm vysokého plota smerom k miestnemu potoku a pozdĺž potoka a rovnako smerom z rohu domu č. XXX na C-KN XX od navýšeného cloniaceho 2bm vysokého oplotenja.

Žalobca uviedol, že uvedeného nároku sa u žalovaného domáhal opakovane, už od roku 2016. Chcel, aby bolo začaté stavebné konanie, no bezúspešne. Žalovaný na jeho podnety nereaguje. Preto sa žalobca obrátil na súd.

Dôvodnosť uplatneného nároku osvedčoval korešpondenciu medzi žalobcom a žalovaným od roku 2016, prvú stranu uznesenia OO PZ v Bardejove z 19.7.2016, prvú stranu listu Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 14.3.2017, fotodokumentáciu.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326 ods. 1, 2, podľa § 328 ods. 1, 2 a § 329 ods. 1, 2, 3 CSP. Aplikoval aj ust. § 331 ods. 1, § 336 ods. 1 a § 337 ods. 1 CSP. Poukázal aj na ust. § 117 ods. 1, § 118, § 140 zákona č. 50/1976 Zb., na ust. § 4, § 6 ods. 1, 2 písm. e/ a § 242 ods. 1 a 2 Správneho súdneho poriadku. Prvoinštančný súd považoval nárok žalobcu za nedôvodný, pretože žalobca neosvedčil, napríklad predložením listu vlastníctva, svoj osobný záujem na uskutočnení stavebného konania, ktorého sa voči žalovanému domáha. Nepreukázal, že by bol na výsledku prípadného stavebného konania zainteresovaný.

Ďalej prvoinštančný súd poukázal na to, že žalobca sa domáha, aby súd ako orgán súdnej moci zasiahol do právomocí orgánu verejnej správy neprípustným spôsobom. Z návrhu sa javí, že v danom prípade sa

jedná o verejnoprávny spor medzi občanom a správnym orgánom, preto, ak stavebný úrad je nečinný a nekoná o návrhoch žalobcu, má právo žalobca sa domáhať ochrany svojich práv podľa Správneho súdneho poriadku, a to napr. žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 6 ods. 2 písm. e/ v spojení s § 242 a nasl. SSP. Preto prvoinštančný súd návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca v konaní úspešnou stranou sporu nebol, žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že podanou žalobou sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia pre Obec Hrabovec ako stavebný úrad, kde žiadal uložiť povinnosť začať stavebné konanie na odstránenie dvoch navýšených cloniacich plotov pozdĺž pôvodného betónového plotu smerom k potoku o dĺžke 15 bm a plotu od pôvodného betónového k rohu domu stavebníčky na CKN XX a tiež pozdĺž potoka. Rovnako sa dožadoval začatia správneho konania obce v zmysle zákona - Správneho poriadku, keď poukazoval na nesprávne zhodnotenie veci obcou vydaným oznámením č. 42/2016, ako nesprávne právne posúdenie a následne nesprávny úradný postup zhodnotenia skutkového stavu podľa dôkazov oznámenie obce z 6.6.2016 č. 42/2016 a žiadosť stavebníčky z 30.5.2016. Tieto dôkazy žalobca nevlastní, pretože sú uložené v spise ORP-312/2016 na OO PZ v Bardejove. Žiadal, aby tieto dôkazy zabezpečil súd.

Žalobca namietal, že argumenty prvoinštančného súdu sú neopodstatnené. Záujmom sudkyne bolo tak rozhodnúť, ako vykazuje vo výroku, na čo nemá jediný dôvod. Existujúce dôkazy svedčia o dôvodnosti uplatneného nároku a o zápornom pomere konajúcej sudkyne voči jeho osobe. Žalobca zotrval na tom, že mieni svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia docieľiť na stavebnom úrade obce ochrany svojich práv ako vlastníka neodkladným opatrením. To, že žalobca neosvedčil dôvodnosť neodkladného opatrenia sudkyňa odôvodnila nepredložením listu vlastníctva, ale z iných konaní vedela, že je vlastníkom parcely C-KN XX, XX, XX a bezcharakterne túto vedomosť zamlčuje. To, že nie je vlastníkom susediacej parcely, považuje za prázdne slovné tvrdenia sudkyne bez dôkazu. Podľa žalobcu sudkyňa sa dopustila nesprávneho úradného postupu pri posúdení dôkazov. Jej zámer bolo znova žalobu zamietnuť. Dokonca na svoju obhajobu ho sudkyňa navádza na cestu, ktorá je v rozpore so Správnym súdnym poriadkom, v rozpore so skutkovým stavom, dôkazmi, na ktoré poukázal. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý s obsahom uznesenia prvoinštančného súdu súhlasil.

5. Na pokyn odvolacieho súdu v uznesení 17Co/36/2021-35, prvoinštančný súd opravil záhlavie napadnutého uznesenia podľa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a preto je potrebné toto uznesenie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia. Len na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia a vzhľadom na odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd udáva:

7. V prejednávanej veci žalobca podal návrh na začatie konania o vydanie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej. Prvoinštančný súd o neodkladnom opatrení, vzhľadom na to, že ide o konanie zrýchlené a pre účely preukazovania dôvodnosti neodkladného opatrenia zjednodušené, nevykonal pojednávanie, vychádzal z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré žalobca tvrdil a mal osvedčiť spolu s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí opísať rozhodujúce skutočnosti a presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie, pričom tieto okolnosti musia byť osvedčené a z návrhu musí vyplývať potreba ich úpravy, ktorá je bezodkladná, naliehavá a nevyhnutná.

8. Prvým a základným argumentom, pre ktorý prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol je skutočnosť, že žalobca neosvedčil dôvodnosť vydania neodkladného opatrenia. Dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, teda súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov, ktoré predložil žalobca k návrhu na vydanie neodkladného

opatrenia, zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti. Osvedčené skutočnosti musia spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti, pričom súd z takýchto osvedčených skutočností vychádza. Až v prípade, pokiaľ sa osvedčené skutočnosti blížia k miere pravdepodobnosti so skutočnosťami, ktoré by inak sa preukazovali dôkazmi, z hľadiska procesného aj hmotného, súd môže návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Navrhovateľ je povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností.

V prejednávanej veci navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, a teda skutočnosti, ktoré by boli vysoko pravdepodobné a na základe ktorých by bolo potrebné navrhovateľovi poskytnúť predbežnú procesnú ochranu.

Skutočnosť, že stavebný úrad nekoná podľa predstáv žalobcu neznamena, že by bolo potrebné a nutne do činnosti stavebného úradu zasiahnuť. Neodkladnosť vydania neodkladného opatrenia voči stavebnému úradu preukázaná nebola.

9. Žalobca nepreukázal, že by bol na výsledku stavebného konania zainteresovaný. Uvedené zistenie prvoinštančného súdu je zistením, kde aktívna vecná legitímácia na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na strane navrhovateľa je neosvedčená, resp. nie je zistená ani pravdepodobnosť takéhoto vecného postavenia žalobcu. Je pravdou, že žalobca tvrdil, že z iných konaní musí byť zákonnej sudkyňi zrejmé, že je vlastníkom nehnuteľnosti, a to konkrétne parcely č. C-KN XX, XX, XX, o čom svedčí list vlastníctva v inej sporovej veci, kde konala tá istá sudkyňa. Týmto spôsobom, ako sa žalobca domnieval, v prejednávanej veci nie je možné preukazovať aktívnu vecnú legitímáciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Bolo povinnosťou navrhovateľa, aby toto svoje vecné postavenie k predmetu neodkladného opatrenia sám osvedčil, nie je možné očakávať od sudkyne, aby sama ex offo v sporovom konaní v prospech žalobcu zabezpečovala, resp. vykonávala dôkazy, o ktorých sa žalobca domnieva, že sú sudkyňi známe, hoci je jeho procesnou povinnosťou ich súdu predložiť.

10. Úvaha prvoinštančného súdu o tom, že v danom prípade je namieste, pokiaľ správny orgán nekoná, vec riešiť v súlade so Správnym súdnym poriadkom, a to konkrétne § 6 ods. 2 písm. e/, v spojení s § 242 a nasl. Správneho súdneho poriadku je správna. To, že žalobca, pokiaľ chce uložiť správne orgánu určitú povinnosť, si na uloženie povinnosti zvolil procesný predpis, ktorý takýto postup nedovoľuje, súd nemôže akceptovať, ani v prípade inštitútu neodkladného opatrenia.

Odvolačný súd skúmal, či v danom prípade je daná vecná príslušnosť všeobecného prvoinštančného súdu na konanie o uvedenom nároku. Návrh žalobcu, resp. žaloba o nariadenie neodkladného opatrenia je procesný úkon žalobcu voči súdu a takéto podanie podľa § 124 CSP sa posudzuje podľa jeho obsahu. Pri posudzovaní je potrebné vychádzať z objektívneho hľadiska, treba brať zreteľ na to, ako navonok sa prejavuje vôľa konajúceho, teda žalobcu pri podávaní tohto procesného úkonu. Ide o interpretačné pravidlo, podľa ktorého sa každé podanie neposudzuje podľa jeho nadpisu, resp. názvu, ktorý si určí sám pisateľ, ale podľa jeho obsahu. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa môže javiť, že ide o žalobu podľa § 242 a nasl. Správneho súdneho poriadku, podľa ktorej žalobca sa domáha odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy. Vzhľadom na jeho odvolaciu námietku a na jeho jednoznačne prejavovaný názor a vedomosť o možnosti žalovať podľa SSP, že uvedené podanie nie je podaním podľa správneho súdneho poriadku, ale explicitne žiadal vydať neodkladné opatrenie, odvolací súd sa bližšie otázkou vecnej príslušnosti nezaoberal.

11. Žalobca namietal nesprávne odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktoré podľa jeho názoru je nedostatočné.

Uznesenie prvoinštančného súdu o rozhodnutí o neodkladnom opatrení žalobcu je odôvodnené riadne tak, aby spĺňalo požiadavky preskúmateľnosti a aby nebolo arbitrárne. Z obsahu rozhodnutia prvoinštančného súdu jednoznačne vyplýva, že žalobca svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil, je sporná jeho vecná legitímácia na podanie návrhu a dosiahnutie cieľa neodkladného opatrenia je možné riešiť prostredníctvom špeciálneho procesného predpisu, ktorý sa aplikuje v prípade, pokiaľ správny orgán náležitým spôsobom nekoná. Uvedené 3 argumenty sú tak výstižné a jednoznačné, že o dostatočnosti odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia niet pochyb. Prvoinštančný súd právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie neporušil.

12. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu ako správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 225 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 226 ods. 1 CSP a čl. 17 Základných princípov CSP. V tomto konaní bola úspešná strana sporu žalovaná. Žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto jej náhradu trov odvolacieho konania, ktoré by inak platil žalobca, nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.